

Να ξέρεις ό,τι
λες και να μη
λες ό,τι ξέρεις

THE CIVIL TIMES

Πολιτικοί Μηχανικοί Πατρών

Έτος 1ο-Αρ. Φύλλου 2

Πάτρα, Τρίτη 10 Μαΐου 2011

Διανέμεται Δωρεάν

Εις μνήμην του λέκτορα του τμήματος Δημήτριου Χρυσικού

Το φύλλο αυτό γράφεται εις μνήμην ενός αγαπητού λέκτορα της σχολής μας, του Δημήτριου Χρυσικού, του τομέα της Γεωτεχνικής Μηχανικής, ο οποίος μας άφησε το πρωί της Δευτέρας 2/5/2011. Η κηδεία του έγινε την επόμενη μέρα Τρίτη 3/5/2011 στον Ι.Ν.

Παναγίας Αλεξιώτισσας, στον χώρο του Γ' Νεκροταφείου Πατρών, στην οποία παρεβρέθησαν φοιτητές του και συνάδελφοι του για να τον αποχαιρετήσουν. Τα συλλυπητήρια μας στην οικογένεια και στους συγγενείς του.

Προαστιακός: μια σπίθα πολιτισμού στην πόλη μας

Πάντα πίστευα ότι τα Μ.Μ.Μ. πρέπει να προτιμώνται για τη μετακίνησή μας καθημερινά. Έπειτα από την "σαρδελοποίησή" μου κάθε φορά που χρησιμοποιούσα αυτή την 'κονσέρβα' (γιατί λεωφορείο δεν το λες), πείσθηκα πως αυτό είναι λάθος...σελ.2

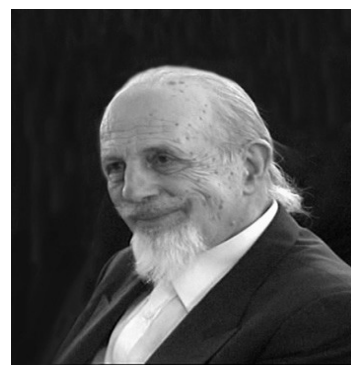
Ό,τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό;

«Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αναγκαστεί να κλείσει σχολεία, πανεπιστήμια, δικαστήρια, να εγκαταλείψει τις δημόσιες υπηρεσίες, επιφέροντας χάος και αναρχία στην κοινωνία, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσει κονδύλια αποπληρωμής δανείων σε ξένους και ντόπιους δανειστές». Εκεί υπ-

εισέρχεται και η έννοια του απεχθούς χρέους καθώς και το θέμα της ηθικής του οικονομικού μοντέλου που χρησιμοποιείται διεθνώς και η προβληματική του. Σημαντικές προσωπικότητες σχολιάζουν μεταφέροντας το ερώτημα από το αν μπορούμε να πληρώσουμε στο αν πρέπει...σελ.4

Συνέντευξη με τον Ομότιμο Καθηγητή Θεοδόση Π. Τάσιο

Καθόμαστε και συζητούμε με έναν από τους πιο διακεκριμένους σύγχρονους επιστήμονες που δίδαξαν στη σχολή των Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ. Είναι ο άνθρωπος που ίδρυσε τον Τομέα Οπλισμένου Σκυροδέματος (ΕΜΠ) και που έχει δημοσιεύσει περίπου 370

επιστημονικές εργασίες και 40 βιβλία σε διάφορες γλώσσες. Έχει διδάξει εκτός του ΕΜΠ σε 5 ακόμα πανεπιστήμια και διετέλεσε μέλος σε συντακτικές επιτροπές επιστημονικών περιοδικών και επιστημονικών επιτροπών. Έχει λάβει δεκάδες τιμητικές διακρίσεις

από οργανισμούς και πανεπιστήμια στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ έχει διατελέσει σύμβουλος σε οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ και η UNESCO. Σήμερα, στα ογδόντα του χρόνια, δεν σταματάει το διδακτικό, επιστημονικό και κοινωνικό του έργο...σελ.6

Πολιτικής παιχνίδια

Ένα ξοφλημένο πολιτικό σύστημα με φτηνές γραβατομένες «κυρίες», μια αποτυχημένη προσπάθεια σωτηρίας της χώρας, ένα αποτυχημένο έθνος ή μια συνομοσία εναντίον μας; Οι σκακιέρες της διεθνούς πολιτικής σκηνής είναι πολλές και τα παιχνίδια πολιτικής απαιτούν δυνατούς παίχτες...σελ.9

Λεξιλόγιο

Καθημερινά τα μέσα ενημέρωσης μας βομβαρδίζουν με άρθρα και ρεπορτάζ στα οποία αναφέρονται σε λέξεις όπως επιμήκυνση ή αναδιάρθρωση Ελληνικού χρέους κλπ. Όμως γνωρίζουμε πραγματικά τι σημαίνουν όλα αυτά;σελ.3

Προαστιακός Σιδηρόδρομος Πάτρας : μία σπίθα πολιτισμού στην πόλη

Της Ελπίδας Κατσιβέλη

Πάντα πίστευα ότι τα Μ.Μ.Μ. πρέπει να προτιμώνται για τη μετακίνησή μας καθημερινά. Έπειτα από τις ώρες αναμονής στη στάση, στα κόκκινα φανάρια και στο μποτιλιάρισμα καθώς και την “σαρδελοποίηση” μου κάθε φορά που χρησιμοποιούσα αυτή την “κονσέρβα” (γιατί λεωφορείο δεν το λες), το αστικό κτελ τα δύο προηγούμενα χρόνια με έπεισε πως αυτό είναι λάθος. Ευτυχώς, από τον περασμένο Ιούλιο αξιοποιείται η σιδηροδρομική γραμμή Πάτρας – Ρίου και σε συνδυασμό με εκμισθωμένα πούλμαν αποτελεί τον πλέον κατάλληλο τρόπο μετακίνησης.

Τα πλεονεκτήματα αυτής της προσπάθειας είναι αρκετά και οι οπαδοί του προαστιακού (ανάμεσά τους και εγώ) αυξάνονται καθημερινά. Καταρχάς, εκτός από το ότι το τρένο αποτελεί τον πιο οικονομικό και οικολογικό τρόπο μετακίνησης δίνει και μια νότα πολιτισμού σε αυτή την πόλη! Αποφεύγεις την κίνηση, μεταφέρεις και το ποδήλατό σου πιο άνετα, βλέπεις και λίγο πράσινο και το κυριότερο: μεταφέρεσαι σαν άνθρωπος! Επιπλέον, τα δρομολόγια είναι προγραμματισμένα, συνεπώς γνωρίζεις εκ των προτέρων με σιγουριά τί ώρα θα αναχωρήσεις και τί ώρα θα φτάσεις. Τόσο απλά! Ούτε αναμονή, ούτε καθυστερήσεις.

Παρόλα αυτά υπάρχουν αρκετά πράγματα που μπορούν να βελτιωθούν ώστε να παρέχεται καλύτερη εξυπηρέτηση στο κοινό. Αρχικά, πιστεύω πως πρέπει να γίνουν κάποιες στάσεις ενδιάμεσα στις γνωστές φοιτητοφωλιές, όπως Αγυιά και Αγ. Σοφία και τα δρομολόγια να είναι πιο συχνά και να επεκταθούν χρονικά. Αποτελεσματική θα ήταν η εξεύρεση χώρων παρκαρίσματος κοντά στους σταθμούς, ώστε να εξυπηρετούνται και οι οδηγοί που μένουν πιο μακριά.

Αισθητικά όμορφο θα ήταν αν οι σταθμοί δεν φαινόταν τόσο παρατημένοι και υπήρχε κάποιο ενδιαφέρον για την αναβάθμισή τους. Και φυσικά είναι απαραίτητο να υπάρχει μέριμνα για τα ΑΜΕΑ όπως ειδικές ράμπες που να γεφυρώνουν τους 60 πόντους που απέχει το δάπεδο του τρένου με το δάπεδο του σταθμού καθιστώντας δύσκολη την επιβίβαση ακόμα και στους απλούς επιβάτες. Τέλος, καλό θα ήταν να επεκταθούν και τα όρια της διαδρομής, όπως ήδη συζητιέται, από Κάτω Αχαΐα μέχρι Ψαθόπυργο εν όψει καλοκαιριού για την ευκολότερη πρόσβασή μας σε παραλίες.

Ας μην ξεχνάμε όμως, ότι βρισκόμαστε στην πραγματικότητα της Ελλάδας! Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του προαστιακού είναι η απουσία ουσιαστικής διοίκησης και τμήματος ανάπτυξης. Αξιοσημείωτο είναι ότι η κατασκευή της στάσης στον Καστελόκαμπο έγινε με έξοδα των επιβατών. Φαίνεται ότι αυτή και άλλες βελτιώσεις που συζητούνται γίνονται ή θα γίνουν μετά από πιέσεις των χρηστών. Ακόμη, η προώθηση αυτής της προσπάθειας με αφίσες έγινε έπειτα από πρωτοβουλία και με τα έξοδα της ομάδας του Facebook, Φίλοι Προαστιακού Σιδηροδρόμου Πάτρας. Ένα ακόμη “βάσανο” είναι τα ασφαλιστικά μέτρα που καταθέτει το αστικό κτελ εναντίον του υποστηρίζοντας ότι υπάρχει αθέμιτος ανταγωνισμός και κατά καιρούς πραγματοποιούνται δίκες οι οποίες δεν οδηγούν πουθενά. Προβλήματα πιστεύω ότι προκαλούνται και από τους “τζαμπατζήδες” που είτε χρησιμοποιούν το ίδιο εισιτήριο για πάνω από μία διαδρομή είτε δεν ανανεώνουν την μηνιαία κάρτα τους με αποτέλεσμα τα έσοδα του ΟΣΕ να μην είναι αντιπροσωπευτικά της ζήτησης που υπάρχει.

Ομάδα της εφημερίδας

Εκδότης:

Παπαχαράλαμπος Ζωή

Πρώτος Συντάκτης:

Πολύμνια Τριποτσέρη

Συντάκτης:

Αντώνης Μαννές

Βοηθοί Συντάκτες:

Ιάσωνας Πελέκης

Email επικοινωνίας:

tctpatras_txt@yahoo.gr

(για αποστολή κειμένων)

tctpatras@yahoo.gr

(για οτιδήποτε άλλο)

Επιπλέον, νομίζω ότι είναι επικίνδυνη η συσσώρευση τόσων μεταναστών και η εγκατάστασή τους στις ράγες του τρένου και ειδικά αν επεκταθούν οι ώρες των δρομολογίων. Υπάρχουν άνθρωποι που κοιμούνται κοντά στις ράγες και μικρά παιδιά που παίζουν εκεί γύρω. Δεδομένου ότι η ορατότητα δεν είναι πολύ καλή και δεν υπάρχει δυνατότητα ακινητοποίησης των βαγονιών υπάρχει τεράστιος κίνδυνος.

Παρακάτω παραθέτω κάποιες χρήσιμες πληροφορίες ενημερωτικά: Η διαδρομή είναι Αγ.Ανδρέας-Πάτρα-Καστελόκαμος – Ρίο – Νοσοκομείο – Πανεπιστήμιο. Τα δρομολόγια ξεκινούν από τις 6:30 μέχρι τις 22:30 από τον Αγ.Αντρέα και πραγματοποιούνται ανά 1 ώρα. Η τιμή του εισιτηρίου είναι 1 Ε/διαδρομή ενώ υπάρχει και η δυνατότητα έκδοσης μηνιαίας κάρτας των 10 Ε.

Κλείνοντας, ελπίζω αυτός ο εναλλακτικός τρόπος μετακίνησης να συνεχιστεί και να αναβαθμιστεί ώστε να εξυπηρετούνται περισσότεροι επιβάτες.

Λεξιλόγιο

Τεχνικές οικονομικές έννοιες που χρησιμοποιούμε καθημερινά χωρίς να γνωρίζουμε την σημασία τους

Του Ευάγγελου Αποστολίδη

Καθημερινά τα μέσα ενημέρωσης μας βομβαρδίζουν με άρθρα και ρεπορτάζ στα οποία αναφέρονται σε λέξεις όπως επιμήκυνση ή αναδιάρθρωση Ελληνικού χρέους και στα ακόμα πιο διαδεδομένα κρατικά ομόλογα. Πολλοί από εμάς χρησιμοποιούμε σε καθημερινή βάση αυτούς τους όρους, όμως γνωρίζουμε την πραγματική έννοια-σημασία τους; Επειδή τα σενάρια και οι φήμες δε φαίνεται να κοπάζουν και επειδή κάθε νέο κύμα πληροφοριών που δεχόμαστε επηρεάζει την υποκειμενική μας άποψη, καλό θα ήταν να εξηγήσουμε τί σημαίνουν οι λέξεις αυτές και πως επηρεάζουν άμεσα την οικονομία μας.

Ομόλογο

Το ομόλογο είναι ένα αξιόγραφο (σταθερού εισοδήματος) που καταβάλλει κάθε περίοδο (εξάμηνο ή έτος) ένα ποσό χρημάτων στον κάτοχο τους (τόκος/απόδοση), το οποίο έχει οριστεί κατά την ημερομηνία έκδοσης του και παραμένει σταθερό για όλο το χρονικό διάστημα της ζωής του. Στην πραγματικότητα αποτελεί ένα δάνειο, το οποίο αντλείται από τον εκδότη του όχι μέσω της τραπεζικής διαμεσολάβησης, αλλά μέσω των κεφαλαιαγορών. Τα κύρια στοιχεία του είναι η ονομαστική του αξία, η ημερομηνία έκδοσης του, η χρονική του διάρκεια και το εκδοτικό επιτόκιο του. Αν για παράδειγμα, το κράτος εκδώσει ένα ομόλογο ονομαστικής αξίας 1.000€ (δανείζεται δηλαδή αυτό το ποσό), με 2ετή διάρκεια και ετήσιο εκδοτικό επιτόκιο της τάξης του 10%, τότε είναι υποχρεωμένο να δώσει το ποσό των 100€ στο τέλος του πρώτου χρόνου στον κάτοχο του ομολόγου και στο τέλος του δεύτερου χρόνου (τέλος ζωής του) το ποσό των 1.100€. Τα τοκομερίδια που καταβάλλονται

στους κατόχους ονομάζονται και πληρωμές (coupon payments). Η διαφορά των κρατικών ομολόγων από τα υπόλοιπα ομόλογα είναι ότι στα κρατικά ο κίνδυνος μη αποπληρωμής τους είναι πολύ μικρός (σχεδόν πάντα μηδενικός).

Αναδιάρθρωση χρέους

Σε περίπτωση αναδιάρθρωσης χρέους, μια χώρα ενημερώνει τους δανειστές της ότι δεν είναι πλέον σε θέση να αποπληρώσει τα δάνεια της (δημόσιο χρέος). Τους ζητά λοιπόν ένα κούρεμα (το λεγόμενο haircut) του χρέους κατά 30% - 40% δηλώνοντας ουσιαστικά την χρεοκοπία της. Παράλληλα, σε περίπτωση που βρίσκεται σε πολύ άσχημη οικονομική κατάσταση, προχωρεί σε ρευστοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων (αποκρατικοποιήσεις) με σκοπό την αποπληρωμή του χρέους. Στο ίδιο σενάριο θα μπορούσε επίσης να ανακοινώσει ότι αντί να πληρώσει, π.χ., σε 5 χρόνια θα πληρώσει σε 10 και αντί να πληρώσει με το αρχικό επιτόκιο του 5%, θα υπολογίζει τα χρέη της με επιτόκιο 3%. Επίσης, μπορεί να ανακοινώσει ότι επί τρία χρόνια δε θα πληρώνει ούτε τόκους ούτε τοκοχρεολύσια (δώσεις) μέχρι να ορθοποδήσει η οικονομία της. Τέλος, καθοριστικός παράγοντας στην αναδιάρθρωση χρέους είναι αν αυτή την απόφαση θα την λάβει η εκάστοτε κυβέρνηση μιας χώρας ή αν αυτό το απο-φασίζουν οι δανειστές, οι οποίοι τότε θα έχουν και τον τελευταίο λόγο στους όρους που θα επιβάλλουν.

Επιμήκυνση χρέους

Η επιμήκυνση χρέους είναι μια μορφή αναδιάρθρωσης χρέους, ενδεχομένως πιο ομαλή. Σε αυτή την περίπτωση, το κράτος μετατρέπει τα ομόλογα που λήγουν μέσα στα επό-

μενα χρόνια, σε πιο μακροπρόθεσμης διάρκειας ομόλογα. Αυτή η ανταλλαγή γίνεται με ή χωρίς την συγκατάθεση των δανειστών της και η διαπραγματεύση αυτή αφορά και το ύψος του επιτοκίου (προσδιορισμός χαμηλότερου επιτοκίου ώστε να μειωθεί το βάρος των τόκων). Σε περίπτωση επιμήκυνσης ή αναδιάρθρωσης του χρέους, δηλαδή σε περίπτωση συμφωνίας της χώρας με τους κατόχους ομολόγων για παράταση στην αποπληρωμή των χρεών, μιλάμε για ελεγχόμενη χρεοκοπία.

Όπως είναι κατανοητό, οι κάτοχοι των κρατικών ομολόγων βγαίνουν ζημιωμένοι από μια επιμήκυνση ή αναδιάρθρωση του χρέους. Οι κάτοχοι των κρατικών ομολόγων χωρίζονται σε εγχώριους και ξένους. Στην περίπτωση της χώρας μας, βάσει στοιχείων γνωρίζουμε ότι τα ποσά που κατέχουν οι Έλληνες σε Ελληνικά κρατικά ομόλογα είναι κατά προσέγγιση:

- Τράπεζες: 65 δισ. €
- Ασφαλιστικά Ταμεία: 40 δισ. €
- Ασφαλιστικές Εταιρείες: 15 δισ. €

Με το κούρεμα των ομολόγων, αυτοί οι εγχώριοι οργανισμοί θα χάσουν σημαντικά κεφάλαια τα οποία υπολόγιζαν ότι θα εισέπρατταν με αποτέλεσμα να χάνουν αισθητά τη δύναμη τους απέναντι στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα και τις κεφαλαιαγορές. Αποτέλεσμα θα είναι οι οργανισμοί αυτοί να μην μπορούν να δανειστούν από άλλες τράπεζες ή από τις αγορές, άρα να μην μπορούν να δανείσουν σε εμάς ή, ως ακραίο και θεωρητικά αδύνατο σενάριο, να μην μπορούν να επιστρέψουν τις καταθέσεις (λόγω έλλειψης ρευστότητας) εάν (και πάλι θεωρητικά) τρέξουμε όλοι μαζί να τις σηκώσουμε.

Ο,ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟ;

Της Πολύμνιας Τριποτσέρη

Διανύουμε τους καιρούς που στερούν από τις λέξεις το νόημα τους. Το «αύριο» δεν προκαλεί πια ελπιδοφόρους συνειρμούς και το «ξεπούλημα» αντικαταστάθηκε από την πιο κομψή και ντελικάτη «αξιοποίηση». «Λεφτά υπάρχουν», «ο ελληνικός λαός απαιτεί την οικονομική εξυγίανση», «Ελλάδα», «δημοκρατία» αντί για «φαλιρίσαμε», «οι δανειστές μας ζητούν τα χρωστούμενα και άλλα τόσα», «το τσιφλίκι των τραπεζών, των μεγάλων εταιρειών και των οικονομικών δολοφόνων», «οικονομική τρομοκρατία και χρεοκρατία».

Έτσι ονομάζεται και το νέο ντοκιμαντέρ που ανέδειξε την έννοια του απεχθούς χρέους: έννοια που οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου ίσως άφησαν έξω από το τραπέζι των συζητήσεων για τους τρόπους διαχείρισης της οικονομικής κρίσης στο εσωτερικό της χώρας. Μιας κρίσης που σύμφωνα με τον Έρικ Τουσαίν (ιστορικός και πολιτικός επιστήμονας, ιδρυτής και πρόεδρος της Επιτροπής για την Κατάργηση του Χρέους του Τρίτου Κόσμου και μέλος της Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου του δημοσίου χρέους του Ισημερινού) «αποτελεί δημιούργημα των ιδιωτικών τραπεζών και πλήττει τις χώρες της περιφέρειας της ευρωζώνης. Αυτή η κρίση αποτελεί επίσης δημιούργημα, κι αυτό είναι ένα δεύτερο χαρακτηριστικό της, των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόστηκαν τις δεκαετίες '80 - '90 κι ως βασικό τους χαρακτηριστικό είχαν την μείωση των φόρων που πλήρωναν οι επιχειρήσεις και οι πλούσιοι.» Ας θυμηθούμε στο σημείο αυτό πως στην περίπτωση της Ελλάδας η διάσωση των τραπεζών κόστισε 28 δις. ευρώ υπό τη μορφή ρευστού και εγγυήσεων! Και κάπως έτσι εγένετο το «δημόσιο χρέος»... «Στην Ισλανδία αφήσαμε τις τράπεζες να καταρρεύσουν», είπε ο ισλανδός

πρόεδρος Ολαφουρ Γκρίμσον. «Αλλωστε επρόκειτο για ιδιωτικές επιχειρήσεις. Δεν τις ενισχύσαμε οικονομικά, αυτό δεν αποτελεί ευθύνη του κράτους».

Η θεωρητική θεμελίωση του όρου «απεχθές χρέος» οφείλεται στον Ρώσο καθηγητή Νομικής, Αλεξάντερ Σακ. Οι τρεις όροι για να χαρακτηριστεί απεχθές ένα χρέος είναι: Πρώτο, να έχει συναφθεί χωρίς τη συγκατάθεση του έθνους. Δεύτερο, τα ποσά που εισέρευσαν από το δάνειο να σπαταλήθηκαν με τρόπο που αντιβαίνει στα συμφέροντα του έθνους και, τρίτο, ο πιστωτής να ήταν ενήμερος των παραπάνω. **Το ερώτημα δηλαδή δεν είναι πλέον αν μπορεί μια χώρα να πληρώσει το δημόσιο χρέος της, αλλά αν πρέπει.** Και μόνο την επίκληση της «κατάστασης ανάγκης» (state of necessity) της Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου του ΟΗΕ να λάβουμε υπόψη (1613η Συνάντηση, 17η Ιουνίου 1980), η οποία λέει ότι «ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αναγκαστεί να κλείσει σχολεία, πανεπιστήμια, δικαστήρια, να εγκαταλείψει τις δημόσιες υπηρεσίες, επιφέροντας χάος και αναρχία στην κοινωνία, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσει κονδύλια αποπληρωμής δανείων σε ξένους και ντόπιους δανειστές», θεμελιώνεται το δικαίωμα άρνησης πληρωμής όχι μόνο του απεχθούς χρέους, αλλά και γενικά του δημόσιου χρέους, αναφέρει ο Γιάννης Τόλιος, διδάκτορας οικονομικών επιστημών. Και βεβαίως, ακόμα και ο δανεισμός από το "μηχανισμό στήριξης" δεν

Προφίλ

Κωστάκης ο Καραμανλής: Μεγάλος σε μέγεθος με γλυκά χαρακτηριστικά πρόσωπο. Αντίθετα με τον Γιωργάκη (Giorgakius Podilateus) είναι μεγαλομένος στην ζούγκλα της Ελλάδας από την οποία δεν έφυγε ποτέ. Ο μύθος λέει πως μικρός είχε χαθεί από την οικογένειά του και τον βρήκε η μητέρα Sony η οποία του δίδαξε την τέχνη του Playstation. Επιστρέφοντας μετά από χρόνια, οι Έλληνες εντυπωσιάστηκαν από την ικανότητά του στα βιντεοπαιχνίδια και τον έκαναν Πρωθυπουργό.

Αλέκα, η όμορφη: Χαρισματική προσωπικότητα με εξαιρετικό στυλ! Γνωστή και με το προσωνύμιο "ταύρος", καθώς το κόκκινο την ερεθίζει! Λόγω φυσικών προσόντων ήθελε να ασχοληθεί με την καλαθοσφαίριση, αλλά την κέρδισε η πολιτική (ήταν η μόνη που επέτρεψε η Αλέκα να κερδίσει!). Είναι η μοναδική γυναίκα που ό,τι λέει το εννοεί αν και διαφωνεί η ίδια! Τέλος, αγαπημένη σαλάτα η ρώσικη, στίχος «καρδιά μου, στα' δωσα όλα και έμεινα στον άσσο», πόλη η Γερμανία ακριβώς μετά τους βομβαρδισμούς της!

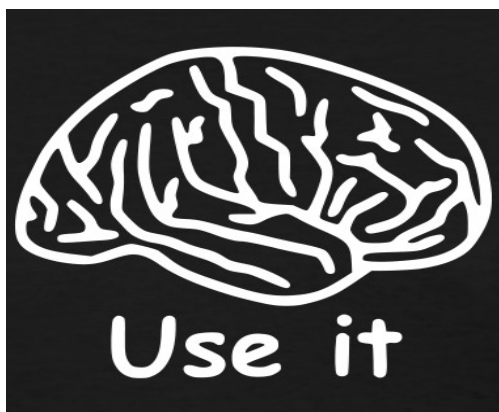
Στρος Καν: Αμείλικτος εκδικητής αμερικανικών και γαλλικών τραπεζικών συμφερόντων. Έχει ειπωθεί από διακεκριμένες και έγκυρες πηγές (internet) ότι όταν ήταν νέος, είχε έρθει διακοπές στην Ελλάδα και ενώ έκανε βόλτα στην παραλία, συγγνοί εγκληματίες τον λήστεψαν. Από τότε ορκίστηκε εκδίκηση. Οι φίλοι τον φωνάζουν Καν-Καν. Επίσης είναι βετεράνος σε ένα άγνωστο άθλημα, παρόμοιο με το Cross Country, το Κρος Σταν όπου αντί να διασχίζουν χώρες διασχίζουν στάνες. Έτσι όπως μας έκαναν..

είναι τίποτε άλλο από απεχθές χρέος, μιας και η σύναψή του δεν έγινε μέσα από καμία λαϊκή νομιμοποιητική διαδικασία, δε συζητήθηκε ούτε καν σε Υπουργικό Συμβούλιο, και είναι εντελώς απέναντι ακόμα και από το προεκλογικό πρόγραμμα της κυβέρνησης, συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο ο Έρικ Τουσαίν. Το πνεύμα αγανάκτησης και η αναξιοπιστία των πολιτικών της χώρας οδήγησε στην πρωτοβουλία πολιτών για σύσταση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου μιας και η κρατική μηχανή για μια ακόμα φορά αποδείχτηκε μάλλον ανεπαρκής. Η συζήτηση είναι σίγουρα πολύ μεγάλη και οι υπερασπιστές της άποψης πως δεν είναι ορθολογική λύση το να

καταφύγουμε σε προσπάθειες απόδειξης του χρέους μας ως απεχθούς επισημαίνουν πως κάτι τέτοιο θα μπορούσε να επιφέρει τιμωρία της χώρας μας από τις διεθνείς αγορές. Ωστόσο, ο Αλμπέρτο Αλεσίνα, καθηγητής Οικονομικών του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, σημειώνει ότι «δικαίως η χώρα μας τιμωρήθηκε από τις αγορές». Άρα μιας και ήδη είμαστε τιμωρημένοι με υψηλά spreads γιατί δεν αλλάζουμε πορεία πλευσης; «Οι Έλληνες πρέπει να πληρώσουν για τις σπατάλες των κυβερνήσεων τους, έτσι ώστε να αποτραπούν οι υπόλοιποι να συσσωρεύσουν ένα χρέος που δεν μπορεί να πληρωθεί. Οι αγορές και οι αρχές που ακολουθούν τις εντολές τους δεν

ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για την αδικία που συνιστά η τιμωρία όλου του πληθυσμού για αποφάσεις που πάρθηκαν από λίγους», αναφέρει ο Αμερικανός αναλυτής Mark Weisbrot.

Οι απόψεις δίστανται, όπως εξάλλου και τα συμφέροντα. Οι νομοθέτες συνεχίζουν να νομοθετούν, οι δεξιοί να επικροτούν, οι λοιποί να κάνουν πορείες... Εκείνο που θα πρέπει να μας απασχολήσει όμως σε αρχικό επίπεδο είναι το ερώτημα: Ο,ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΝΟΜΙΜΟ» ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟ; Αν καταφέρουμε να ορίσουμε τα όρια της κοινωνικής και πολιτικής ηθικής μας, ίσως δούμε πιο καθαρά το σωστό και το λιγότερο σωστό. *Τσως.*

Μην ξεχάσετε ότι....

-οι φοιτητικές εκλογές θα διεξαχθούν εκτός απροόπτου στο Δημοτικό σχολείο Στρούμπιο και στο 11ο Δημοτικό Παναγιώτης Κανελλόπουλος. στις 18 Μαΐου από τις 8.00 μέχρι τις 20.00

-καλό θα ήταν να παρευρεθείτε, για τα ματια του κόσμου βρε αδερφε, και στην εξεταστική ιουνίου!

Το κείμενο της λήθης

Του Αλέξανδρου Παπαχαραλάμπους

Τα ΜΜΕ σήμερα κυνηγούν τη νέα είδηση που θα καθηλώσει τον θεατή με τίμημα αυτός να ξεχάσει ειδήσεις που πέρασαν, ανεξαρτήτου σημασίας. Γι' αυτό γράφουμε τί έγινε με όλες τις ειδήσεις που έγιναν πρωτοσέλιδα, αλλά χάθηκαν στο χρόνο.

1. **Βατοπέδι:** Με ψήφους 5-0 το Δικαστικό Συμβούλιο του Ειδικού Δικαστηρίου αποφάσισε ότι τα αδικήματα για τα οποία έχουν παραπεμφθεί οι πρώην υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας κ.κ. Δούκας, Κοντός και Μπασιάκος, για το

σκάνδαλο του Βατοπεδίου είναι παραγεγραμμένα και γι' αυτό η υπόθεση δεν πρέπει να παραπεμφθεί στο Ειδικό Δικαστήριο (19/01/2011).

2. **Υποκλοπές Vodafone:** Ακυρώθηκε ως παράνομη από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας η απόφαση της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) με την οποία είχε επιβληθεί πρόστιμο 76 εκατ. ευρώ στην εταιρεία κινητής τηλεφωνίας Vodafone. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, με πρόεδρό της τον κ. Κ. Μενουδάκο, αποφάσισε ότι πρέπει να ακυρωθούν τα πρόστιμα καθώς οι συνεδριάσεις της ΑΔΑΕ δεν ήταν δημόσιες (ανοικτές στους

πολίτες), όπως επιτάσσουν η διεθνής και η ελληνική νομοθεσία (19/10/2010).

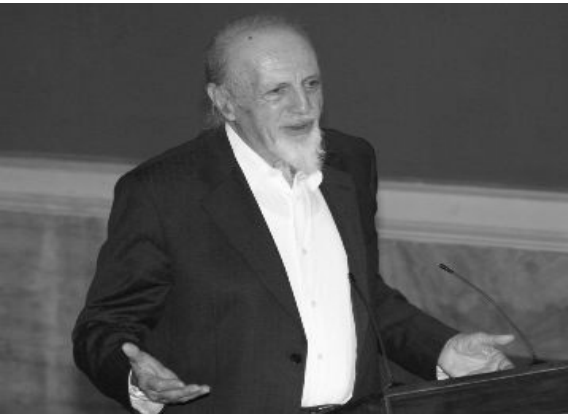
3. **Εξαγορά Γερμανού από Cosmote:** Οι ορκωτοί λογιστές που έλεγξαν το σκάνδαλο της αγοράς του δικτύου καταστημάτων Γερμανός από την Cosmote έναντι 1,6 δις (ποσό κατά πολύ υψηλότερο από την πραγματική αξία της εταιρείας όπως έλεγαν διάφοροι οικονομολόγοι), εξέδωσαν πόρισμα σύμφωνα με το οποίο δε ζημιώθηκε το δημόσιο από αυτή την αγορά. Επίσης δεν προέκυψαν αρκετά στοιχεία για να στοιχειοθετηθούν οι κατηγορίες σε βάρος των εμπλεκομένων και έτσι η υπόθεση ουσιαστικά έκλεισε (11/01/2011).

Συνέντευξη με τον Ομότιμο Καθηγητή, Θεοδόση Π. Τάσιο

Ένα πρότυπο στην εποχή των μοντέλων

1. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας η διαφορά μεταξύ επιστήμης και τεχνολογίας;

Ας ξεκινήσουμε απ' την υπενθύμιση ότι το ένστικτο της Αυτοσυντηρησίας, μας παρωθεί να κατανοήσουμε τον Περίγυρό μας για να επιβιώσουμε: άμυνα έναντι των κινδύνων που προέρχονται απ' τη Φύση, απόκτηση τροφής κλπ. Εξ άλλου, ήδη απ' τη νηπιακή ηλικία, η Συνείδηση δομείται σταδιακά συσχετιζόμενη (διαλεγόμενη) με τον

Περίγυρο. Ιδού λοιπόν η διττή **υπαρξιακή** ανάγκη για Γνώση – γνώση εμπειρική καταρχήν. Σιγά-σιγά όμως, απ' τον καιρό των Ιώνων, η γνώση μπόρεσε να γίνεται λογικότερη, βεβαιότερη. Και ονομάζουμε σήμερα «Επιστήμη» τις διεργασίες και τ' αποτελέσματα της αποκτήσεως επαληθεύσιμης (άρα και διαψεύσιμης) γνώσης των φαινομένων.

Αλλά, προφανώς, αυτή η ελεγμένη απόκτηση γνώσεων ΔΕΝ είναι Τεχνολογία: παρ' όλο που και σήμερα ακόμη ακούγεται το βουκολικόν εκείνο «Τεχνολογία είναι Επιστήμη εφαρμοσμένη». Άσχετον...

Τεχνολογία καταρχήν είναι μια που

διεργασία συμπληρώνει τη Φύση, επιτυγχάνοντας να ικανοποιήσει ανάγκες που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν με Φυσικά μέσα. Ετούτο θα γίνει με Τεχνητά μέσα – παράγωγα του εγκεφάλου του ζώου¹. Πάντως Τεχνολογία διέθετε η Ανθρωπότητα πολύ πολύ πριν απ' την ανάπτυξη της Επιστήμης – μια σπουδαία Τεχνολογία στηριγμένη σε γνώσεις εμπειρικές.

Τώρα, άς θυμήσουμε τις διανοητικές και πρακτικές διαδικασίες που συγκροτούν το τεχνικό Ενέργημα, έτσι ώστε να επισημαίνουμε σε κάθε βήμα τις διαφορές του απ' το επιστημονικό ενέργημα:

α) Προηγείται η συνειδητοποίηση μιας ανάγκης για την ικανοποίηση της οποίας δέν εξαρκούν τα «φυσικά» μέσα (εργαλεία ή μέθοδοι). Πριν όμως γίνουν αντικείμενο

τεχνικής ικανοποίησής τους, οι ανάγκες πρέπει να ιεραρχηθούν (προγραμματισμός). Κι εξ άλλου, οι τεχνολογικώς εξυπηρετούμενες ανάγκες μπορεί να είναι ποικίλων κατηγοριών κι όχι μόνο «γνωσι-ακές». Ιδού αμέσως - αμέσως δύο διαφορές της Τεχνολογίας απ' την Επιστήμη.

β) Για τη **σύλληψη** της τεχνικής λύσης, ο Τεχνικός θα επιλέξει (i) τις ταιριαστές γνώσεις, (ii) τα κατάλληλα υλικά, (iii) τη σκόπιμη λειτουργία, (iv) την κατάλληλη μορφή και (v) την απαιτούμενη τεχνική για την κατασκευή του «προϊόντος». Η λύση δεν βρίσκεται βέβαια με μια τυχαία ανάμιξη των πέντε αυτών

μεταβλητών, αλλά με μια επανειλημμένη **καινοτομική** (δηλ. δημιουργική) διαδικασία. Εδώ, η κύρια επαφή με την Επιστήμη είναι η αναζήτηση των ταιριαστών προς το πρόβλημα γνώσεων: Ήδη διατιθεμένων (νά η «εφαρμογή»), είτε παραγομένων απ' τον Τεχνικό, ακολουθώντας επιστημονική μεθοδολογία. Όλες όμως οι υπόλοιπες τέσσερις συνιστώσες της σύλληψης έχουν μικρότερη ή και μηδενική σχέση με την Επιστήμη...

γ) Οι ουσιωδέστερες όμως διαφορές με την Επιστήμη εντοπίζονται στην επόμενη φάση: τη φάση του πολλαπλού **Ελέγχου** της αρχικής Τεχνικής Μελέτης. Το προϊόν οφείλει να διαθέτει τις ακόλουθες επιτελεστικότητα (performances): (i) Αποδεκτός χαμηλή πιθανότητα αστοχίας (σε όρους Ασφαλείας και σε όρους Λειτουργικότητας), (ii) Αποδεκτό κόστος, (iii) Σκόπιμα μικρός χρόνος παραγωγής του, (iv) Ικανοποιητική διάρκεια ζωής (durability), (v) Αισθητική επάρκεια, και (vi) Αποδεκτές κοινωνικές παρενέργειες και περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Παρατήρηση πρώτη: Μόνον ο πρώτος έλεγχος (έλεγχος αληθείας) σχετίζεται ευθέως με την Επιστήμη. Όλοι οι άλλοι είναι κυρίως Αξιολογικοί! Παρατήρηση δεύτερη: Περισσότερες απ' τις ως άνω απαιτήσεις είναι **αντιφατικές** μεταξύ τους. Ο Μηχανικός είναι τελικά υποχρεωμένος να κάνει μια **βελτιστοποίηση**, μέσω εκπεφρασμένων ή υποδήλων συντελεστών βαρύτητας, οι οποίοι εκφράζουν τις περί Αξιών αντιλήψεις της κοινωνίας κατά τη συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία. Καμία απολύτως σχέση με την Επιστήμη...

δ) Όταν θ' ακολουθήσει η **παραγωγή** του προϊόντος, θα υπεισέλθουν ακόμη σαφέστερα κι άλλοι ηθοπολιτικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κεφάλαιο, την εργασία, τις πρώτες ύλες και το Περιβάλλον. Με αυτά τα δεδομένα

1. Τα περισσότερα ζώα αναπτύσσουν και διαδίδουν μια στοιχειώδη έστω τεχνολογία, απ' τα κοράκια μέχρι τους χιμπατζήδες.

να λοιπόν, γίνεται φανερό ότι το τεχνικό ενέργημα είναι σαφέστατα **ευρύτερο** του επιστημονικού ενεργήματος: Το περιλαμβάνει μεν, αλλά οι άλλες του διανοητικές και αξιολογικές συνιστώσες του διαφοροποιούν ριζικά την Τεχνολογία απ' την Επιστήμη. Εμείς δουλεύουμε για το «πώς», ενώ η Επιστήμη αφορά μόνον το «τι» και το «γιατί». Η Επιστήμη περιγράφει τον Κόσμο. Εμείς **παρεμβαίνουμε** στον Κόσμο. Οπόθεν και οι μεγαλύτερες κοινωνικές ευθύνες μας.

2. Πιστεύετε πως υπάρχει επαρκής σύνδεση ή αποσύνδεση μεταξύ επιστήμης και τεχνολογίας στα μαθήματά μας, όπως αυτά διδάσκονται στην σχολή; Με άλλα λόγια είναι πιο σοφός ο διαχωρισμός τους ή συνύπαρξή τους στα μαθήματα;

Σεβόμαστε την απαιτούμενη εμπειρία του Μηχανικού, αλλά δεν αποδεχόμαστε μίαν «εμπειρική» Τεχνολογία. Ορθώς λοιπόν ο φοιτητής μας μυείται στην επιστημονική μέθοδο, και αποκτά πλήθος επιστημονικών γνώσεων. Αλλά τούτο είναι μόνον το μέσον. Ενώ ο σκοπός είναι

η μύηση στην τεχνολογική διεργασία, καθώς και η Μαθητεία σε προγενέστερα επιμέρους τεχνικά προϊόντα και έργα – ενώ συγχρόνως χρησιμοποιείται σε κάθε βήμα η επιστημονική μεθοδολογία. Συμπέρασμα, είμαι υπέρ της «υφασμένης» συνύπαρξής – κι όχι υπέρ του διαχωρισμού. Τούτο πάντως σε βαθμιαίως μεταβαλλόμενα ποσοστά, απ' τα μικρά προς τα μεγάλα εξάμηνα – όπου χρειάζεται να δυναμώσει κι άλλο η διδαχή του σύνθετου Σχεδιασμού.

3. Ποια πιστεύετε ότι πρέπει να είναι τα θεμέλια της ηθικής ενός νέου μηχανικού τόσο προς το επάγγελμά του αλλά και την επιστήμη;

Τα δικά μας θεμέλια Ηθικής θα είναι ακριβώς τα ίδια με των άλλων Συμπολιτών μας. Η άσκηση του επιστημονικοτεχνικού μας επαγγέλματος συναντάει πάρα ταύτα ειδικότερα ηθοπολιτικά διλήμματα, τα οποία καλόν είναι να τα έχομε ακούσει και συζητήσει από τα πρίν, βάσει της πλούσιας πείρας των προηγούμενων Συναδέλφων μας. Απ' αυτή την άποψη, ο Κώδικας Δεοντολογίας Μηχανικών θα είναι ένα κείμενο υπομνηστικό της χαράς που μας περιμένει όταν ακολουθούμε φιλόλληλες συμπεριφορές, απέναντι: α) στο κοινωνικό σύνολο, β) στους πελάτες μας, γ) στους συναδέλφους μας, δ) στο περιβάλλον...

Για να την νοιώσεις όμως αυτή τη «χαρά» (και να μην τη διαβάζεις ως ανυπόφορο «καθήκον»), χρειάζεται προγενέστερη ηθοπολιτική μύηση και άσκηση. Γι' αυτό και κάμποσοι από μας, είμαστε αντικοινωνικοί, αντισυναδελφικοί και μάλιστα αντιπεριβαλλοντικοί – η «εύκολη» λύση (αλλά μόνον στην αρχή σου δίνει «ικανοποίηση»...).

4. Χωρίς να σας ζητώ να σχολιάσετε την απόφαση των νέων αποφοίτων μηχανικών που αποδημούν στο εξωτερικό αλλά περισσότερο την κριτική τους ικανότητα για την ελληνική πραγματικότητα, τι μπορείτε να πείτε σε αυτούς;

Κανείς μας δεν έχει δικαίωμα να τους «διατάξει» τίποτα. Ο καθένας είναι συγγραφέας του βίου του. Μόχθησε, έσπειρε, θέλει να θερίσει τίμια. Από θερμοδυναμική άποψη όμως, κάτι ίσως χρωστάει σε τούτον εδώ τον Τόπο: Σε ανέθρεψε, σε σπούδασε – κοίτα τουλάχιστον τώρα όταν θα 'σαι «έξω» να στέλνεις εμβάσματα χρηματικά και γνωσιακά.

Αλλά, και πάλι, πρέπει να ομολογη-

Σουμε ότι υφίσταται και ένα τεράστιο πολιτικό ερώτημα: Γιατί εγώ που έφαγα τα νειάτα μου για να οξύνω τις ικανότητές μου, γιατί είμαι συνυπεύθυνος (και σε ποιόν βαθμό) με άλλους Συμπολίτες μου οπαδούς της «αραχτής και της αρπαχτής»; Κανένα ηθικό δίλημμα, πάντως, δεν λύνεται εύκολα.

5. Μπορείτε να μας πείτε κατά την προσωπική σας εμπειρία δύο λόγια για την διαδικασία θεσμοθέτησης του Εργαστηρίου Ωπλισμένου Σκυροδέματος;

Το πρώτο Εργαστήριο στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών ήταν ένα μικρό εργαστήριο που έστησε ο καθηγητής της Υδραυλικής Καρακασώνης, με τη βοήθεια κι ενός φοιτητάκου (1951). Το Εργαστήριο Υδραυλικής ενηλικιώθηκε βέβαια κατά τη δεκαετία του 1960. Ήταν το μόνον.

Οι Δομοστατικοί δεν είχαν τίποτε, εκτός απ' το φιλόξενο Εργαστήριο Αντοχής (απ' το 1930 περίπου), όπου ο αείμνηστος Παρασκευόπουλος παλαιότερα κι ο υπογραφομένος αργότερα εδίδασκαν και ερευνούσαν κάτι μετετονικά...

Στα 1966 όμως, επί Δ. Κορωναίου, η ομάδα η δική μου άρχισε να στήνει το σημερινό Εργαστήριο Οπλισμένου Σκυροδέματος (και «Φέρουσας Τοιχοποιίας» – παρ' όλο που αργότερα, ευφυνείς Συνάδελφοι μας απαγόρευσαν αυτήν τη συμπλήρωση του τίτλου). Ουσιαστικώς, ξεμπαζώσαμε ένα ημιυπόγειο, χτίσαμε άλλο τόσο κτίριο, και κατασκευάσαμε εξωτερικώς εγκαταστάσεις εργοταξιακής παραγωγής σκυροδέματος και δοκιμασίας τοίχων. Κι απ' το 1970, με γοργούς ρυθμούς (και πάντοτε με μελέτες της Ομάδας) εξοπλίσαμε το Εργαστήριο και «βαθύναμε» τις εγκαταστάσεις του με τάφρο δοκιμών και με ένα ισχυρό δάπεδο (strong floor) δοκιμών. Σε μικρό διάστημα, μέσω των εντατικών επιστημονικών ερευνών που διεξάγονταν σ' αυτό το νέο Εργαστήριο, η Ομάδα: α) Βρέθηκε πολύ κοντά στα ενδιαφέροντα του Ελληνικού Τεχνι-

κού κόσμου, ώστε να απαντάει δε εξειδικευμένα προβλήματα, καθώς και να πρωτοστατεί στη σύνταξη Προδιαγραφών και Κανονισμών, ενώ β) έγινε γνωστή στην Ευρώπη και έξω απ' αυτήν, ώστε να κερδίζει διεθνή ερευνητικά προγράμματα, να δέχεται και να ανταλλάσσει επισκέψεις και διδακτικά καθήκοντα, κλπ. Κι όλα τούτα, για ένα κατεξοχήν εθνικό υλικό που είναι το σκυρόδεμα.

6. Πιστεύετε πως μπορούμε να βελτιωθούμε στον τομέα της έρευνας; Και αν ναι, πιστεύετε ότι μας λείπουν τα μέσα για αυτή την βελτίωση ή η θέληση;

Πολύ δύσκολη ερώτηση. Και δέν διαθέτω αξιόπιστα εμπειρικά δεδομένα για ν' απαντήσω. Δεν δυσκολεύομαι βέβαια να πω ότι «μας λείπουν τα μέσα». Αλλά το πάθος για την έρευνα (και οι προσωπικές θυσίες τις οποίες εμπνέει) καταφέρνει ενίοτε να προσαρμόζει τα διαθέσιμα μέσα στον επιθυμητό στόχο. «Διαθέσιμα μέσα» όμως είναι και, κυρίως, οι νέοι Ερευνητές. Στον τομέα όμως τις Πειραματικής Έρευνας, όλο και λιγοστεύει αυτή η διαθεσιμότητα. Είναι πολύ σκληρή δουλειά: δέν βγάζει γκλαμοράτα papers με τη ντουζίνα...

Έλα όμως που τα μυστικά της Φύσης δέν τα αποσπάζ παρά μόνον ρωτώντας τη Φύση, με το πείραμα και την παρατήρηση! Τα υπόλοιπα, η προχωρημένη αριθμητική αξιοποίηση των διαθέσιμων γνώσεων (πολύτιμη καθεαυτήν) δέν σε πάει πολύ μακριά. Άσε που στα τεχνικά μας αντικείμενα, καμιά «θεωρία» δέν δικαιούται να έχει πρακτική εφαρμογή χωρίς την πειραματική της επιβεβαίωση. Ιδίως όταν διακινδυνεύεται η ανθρώπινη ζωή...

7. Ποιοι θα πρέπει να είναι οι θεωρητικοί στόχοι του εκάστοτε μέλους που συμμετέχει στην λειτουργία της Σχολής; Και κλείνοντας, μετά από τόσα χρόνια ακαδημαϊκής καριέρας, τι συμπεραίνετε από την υφιστάμενη κατάσταση, από άποψη οργάνωσης

και νοοτροπίας, στο ελληνικό πανεπιστήμιο;

Τι θέλετε και με ρωτάτε εμένα τέτοια επικίνδυνα για την εφημερίδα σας ερωτήματα; Εμένα, που με όσα γράφω και πράττω τα τελευταία 30 χρόνια, θεωρούμαι μάλλον διοπομπαιός για την επικρατούσα μέση αντίληψη περί του ελληνικού Πανεπιστημίου;

Απ' την ημέρα που πήραν δίπλωμα τα απίστευτα εκείνα παιδιά της γενιάς του Πολυτεχνείου (με τα οποία μαζί είχαμε στήσει τα καινούργια ορθολογικά προγράμματα του ΕΜΠ), δέν σταμάτησα να φωνάζω την αντίθεσή μου στην βαθύτατα αντιλαϊκή πορεία που παίρναν τα πράγματα στο Πολυτεχνείο και στ' άλλα Πανεπιστήμια. Έρχονται που λέτε από τότε φορτσάτα τα καλά παιδιά των Λυκείων, και έχουν τον τουπέ:

α) Να διατάσσουν τα πανεπιστημιακά πράγματα (με ποια γνώση, με ποια πείρα, με ποια ευθύνη στον ελληνικό Λαό;)

β) Να ακυρώνουν τον ρόλο των κομμάτων του ελληνικού Λαού, και να τα υποκαθιστούν μετατρέποντας το Πανεπιστήμιο σε κομματικά «φροντιστήρια» – κι ο Λαός να μην παίρνει είδηση απ' την υπονόμηση του μέλλοντός του, καθώς άλλα περίμενε απ' τα Πανεπιστήμια: να φάει ψωμί και να ξεπεράσει την υποανάπτυξη του.

γ) Να καταπατάνε το Άσυλο των ιδεών, εξωπετάγοντας Δασκάλους και Εργαζόμενους στο δρόμο – «κατάληψη» σου λέει (ακόμα και σήμερα) η κονφουζιονική ορολογία τους. Τι απολιτική ασχετοσύνη...

δ) Να ανατρέπουν την ορθολογικότητα του Πανεπιστημιακού προγράμματος σπουδών που σήμερα το ακολουθούν ΟΛΕΣ οι χώρες (συστηματική παρακολούθηση, κατ' οίκον εργασίες, προαπαιτούμενα, διάρκεια «σπουδών»). «Κάτω η εντατικοποίηση» σου λέει – την ώρα που οι άτυχοι συνομήλικοί του που εργάζονται, φορολογούνται και

τον σπουδάζουν – αυτοί εντατικοποιούν τη δουλειά και την παραγωγή τους. **ε)** Να υποθάλλουν μειονότητες μπαχαλάκηδων να ασκούν βία μες στο έρμο το Πανεπιστήμιο, όπου γουστάρουν.

Και δέν κουραζόμουν να ρωτάω τους Έλληνες Εργαζόμενους: Φαντάζεσθε άραγε να συνέβαιναν όλα τούτα στους δικούς σας χώρους εργασίας; Έλεος!

Υποστηρίζω λοιπόν ότι το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο στραγγαλίστηκε απ' όλα τούτα τα παντελώς ανώφελα και εμφανώς βλαβερά τερτίπια – πίσω απ' τα οποία μάλιστα μπόρεσαν να λουφάρουν και κάμποσοι καθηγητάδες, οι οποίοι υπό κανονικές συνθήκες θα ελέγχονταν. Και μήκαν και πλήθος διδάσκοντες στο δικό τους κομματικό γαϊτανάκι – ξεδιάντροπα, μέσα στο Πανεπιστήμιο, κι όχι στα κόμματά τους. Έχω περίπτωση στελέχους του συνδικαλισμού διδασκόντων στο ΕΜΠ, ο οποίος πρωτοστάτησε στη διάλυση του ρωμαλέου θεσμού της Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης που είχαμε στήσει με τον αείμνηστο Πρύτανη Βουδούρη: «Είναι πολιτικό το θέμα κύριε Τάσιε», μου είπε όταν τον έκραξα.

Πάρα ταύτα, το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο άντεξε. Τα προγράμματα, τα μέσα, η έρευνα, η διάρθρωση μαθημάτων είναι σήμερα πολύ καλύτερα απ' ό,τι πρίν από 20 χρόνια. Και κάτι μου λέει ότι τώρα που πάει ν' απαλλαγεί απ' τον στραγγαλισμό των κομμάτων και των ολοκληρωτικών μειονοτήτων, θα δώσει στον ελληνικό λαό όσα εκείνος έχει ανάγκη – αλλά δέν είχε τόσα χρόνια στόμα να τα απαιτήσει.

Λές;

Πολιτικής...παιχνίδια

Του Αντώνη Μαννέ

Για ακόμα μια φορά η αξιοπιστία της ελληνικής πολιτικής σκηνής αγγίζει τα όρια της ανυπαρξίας. Σκάνδαλα, μίζες, μαύρο πολιτικό χρήμα που διακινείται μέσω άλλων για τους πολιτικούς μας αστέρες είναι πια αυτονόητα για καθέναν από εμάς, όταν αναφερόμαστε στη πολιτική ζωή του τόπου μας.

Βέβαια, ο χρηματισμός ανθρώπων της εξουσίας δεν είναι νεοελληνική εφεύρεση. Δεν είμαστε εμείς μόνο οι κακοί και οι «βάρβαροι». Το σύστημα είναι διεθνές και καλύπτει συμφέροντα πολλών κρατών και πολλών ανθρώπων! Εδώ όμως, υπάρχει μια λεπτή, αλλά τεράστια σημασία, διαφορά! Το να χρηματίζεις κάποιους πολιτικούς παράγοντες για να αγοράσουν το προϊόν σου, ούσα μια κατασκευάστρια εταιρεία λόγω χάρη υποβρυχίων, είναι σίγουρα κατακριτέο και παράνομο, αλλά το να χρηματίζεσαι εκμεταλλευόμενος τη θέση εξουσίας στην οποία βρίσκεσαι, για τον προσωπικό σου πλουτισμό, είναι χυδαίο και αηδιαστικό.

Όμως, στα κοινά των Ελλήνων εμφανίζονται ακόμα πιο φτηνές πολιτικές συμπεριφορές. Και θα αναρωτηθεί κανείς τί ακριβώς εννοώ. Πριν λίγο καιρό, μια από τις μεγαλύτερες ελληνικές εβδομαδιαίες εφημερίδες δημοσιοποίησε τα περίφημα «wiki leaks», έγγραφα της αμερικανικής διπλωματίας. Το δυσμενέστερο συμπέρασμα, που προκύπτει από την ανάγνωση των παραπάνω, είναι ότι ούτε οι πιο φτηνές πόρνες δεν θα έδιναν η μια την άλλη, όπως οι γραβατομένες κυρίες των πολιτικών μας ημερών κάνουν, για να εξασφαλίσουν την εύνοια και την εμπιστοσύνη της αμερικανικής διπλωματίας αποκτώντας όλο και μεγαλύτερη εξουσία! Γλυφτράκια δηλαδή που, αντί για βαθμούς, ζητούν εξουσία!

Και η ξεντίλα δεν τελειώνει εδώ! Την προηγούμενη Τρίτη στην εκπομπή του ο Λάκης Λαζόπουλος έπαιξε ένα

κομμάτι από τη συνέντευξη του αφεντικού (Strauss Kahn) που λέει ότι ετοιμάζαν την προσφυγή στο ταμείο σχεδόν μετά την εκλογή του Παπανδρέου για επτά ολόκληρους μήνες και όχι μέσα σε δεκαπέντε μέρες, αλλά δεν το έλεγε στο λαό για να μην υπάρξουν αντιδράσεις και για να φανεί σαν αναγκαία λύση!

Τι να πρωτοπεί κανείς εδώ! Εν πρώτοις, γιατί ήταν κομμένο; Και αφού το βρήκε ο Λαζόπουλος πώς δεν το βρήκαν τα σαΐνια της Ελληνικής δημοσιογραφίας; ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ; Εν δεύτεροις, εάν συσχετίσεις νούμερα με ημερομηνίες συμφωνούν απολύτως με αυτά που αναφέρθηκαν (επιτόκια δανεισμού, ποσοστά ελλείμματος διαφορετικά κάθε μήνα και τα συναφή...).

Αν λοιπόν είναι αλήθεια τα όσα λέχθηκαν, κάτι που ειλικρινά απεύχομαι, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι πρόκειται όχι απλά για έναν ψεύτη πολιτικό, άλλωστε δεν είχαμε και πολλούς ειλικρινείς, αλλά ίσως για εθνική προδοσία. Γιατί το να δεσμεύεις τη χώρα σου με μια τέτοια δανειακή σύμβαση όταν πραγματικά έχουν τιναχτεί όλα στον αέρα είναι όντως η μοναδική λύση για την αποφυγή της παντελούς διάλυσης, το να την εξαναγκάζεις όμως, να φτάσει σε σημείο τέτοιο, δηλαδή εκουσίας -συνειδητής παραχώρησης της εκτελεστικής εξουσίας στους δανειστές σου, τότε το πράγμα είναι προδοσία.

Κλείνοντας, εάν θέλετε τη γνώμη μου, η λύση δεν είναι να βάλουμε φωτιά και να τους κάψουμε όλους! Οι πολιτικοί θεσμοί είναι οι πυλώνες της δημοκρατίας μας, και αυτό δεν πρέπει να θεωρείται κάτι κοινότοπο. Το ποιος είναι προδότης και ποιος όχι θα το δείξει η ιστορία και σίγουρα όχι εγώ, αλλά ένας ήρωας πριν λίγο καιρό είπε:

« Στη δημοκρατία χωράνε όλοι από τον πιο αριστερό μέχρι τον πιο ακροδεξιό, αρκεί να πιστεύουν σε αυτή. Όλοι

είμαστε ανθρωπάκια, και εγώ ανθρωπάκι είμαι. Ήρωας γίνεσαι πάνω στη μάχη, όταν παλεύεις και πεθαίνεις για αυτά που πιστεύεις.» (Μίκης Θεοδωράκης)

Ιδέες για μία καλύτερη σχολή

- Να ενεργοποιηθεί η παράγραφος του καταστατικού που ορίζει ότι κάθε έτος έχει τριμελή επιτροπή για τα εσωτερικά του ζητήματα (προεδρείο).

- Να υπήρχε μεγαλύτερη επαφή με τα εργαστήρια μέσω μικρότερων ομάδων.

- Να υπήρχε υποχρεωτική ανάρτηση των παραδόσεων των μαθημάτων στο internet από κάθε καθηγητή. Για να φύγουμε από τη νοοτροπία του do it yourself (DIY).

- Να διεξάγονταν περισσότερες εκδηλώσεις οργανωμένες από την σχολή, όπως περισσότερα σεμινάρια.

- Να δημιουργηθεί ένα (ή πολλά) μαθήματα τα οποία να στοχεύουν στην εφαρμογή της θεωρητικής γνώσης στο επάγγελμα. Να μην λείπει η επαγγελματική κατάρτιση.

- Για καλύτερη οργάνωση και βάσει διάταξης υπάρχοντος νόμου να υπάρχει σύμβουλος καθηγητής για μικρές ομάδες φοιτητών(το έτος να χωρίζεται).

- Ας κλείσει κάποιος τη θέρμανση στο ΑΠΜ1 ή ας ανοίξει κανένα παράθυρο (που δεν ανοίγουν)

- Στο κυλικείο να εξυπηρετείται μόνο η σχολή μας. ΤΕΛΟΣ!

Για τις φοιτητικές εκλογές

Είναι κάποια θέματα που δεν ξέρουμε αν μπορούμε να τα αγγίξουμε αναφέροντας μία ολοκληρωμένη άποψη η οποία να είναι ταυτόχρονα πολιτικά ορθή. Ένα από αυτά είναι οι φοιτητικές εκλογές, το άλφα και το ωμέγα της δημοκρατικής διαδικασίας.

Η δημοκρατία είναι θεάρεστη, όχι γιατί συμμετέχουν όλοι σε αυτή, αλλά γιατί το πλήθος του εκλογικού σώματος είναι κατά βάση η πιο αδιάβλητη και αντικειμενική πολιτική οντότητα χάρη στην μαζικότητά

του. Και όμως, η δημοκρατία από μόνη της, χρειάζεται κάποιες προϋποθέσεις για να λειτουργήσει.

Η πρώτη, και ίσως μοναδική, προϋπόθεση είναι η αρετή. Κανείς δεν μπορεί να διατυπώσει ένα οικουμενικό ορισμό της δημοκρατικής αρετής. Για κάποιους είναι ο φιλολαϊκισμός, για κάποιους η ισοπέδωση και αναγέννηση και για κάποιους άλλους η απλή ενσυνείδητη συμμετοχή. Όμως, ξέρουμε τι δεν είναι αρετή: δεν είναι φανατισμός, δεν είναι μονοχρωτισμός και δεν είναι η αδιαφορία.

Φέτος ας πάμε να ψηφίσουμε τον φίλο μας όχι γιατί είναι φίλος μας

αλλά εξαιτίας του σεβασμού που τον έκανε φίλο μας. Όχι γιατί ενδιαφέρεται μόνο για εμάς αλλά γιατί έχει ενδιαφέρον για όλο το μικροκοινωνικό σύνολο της σχολής. Και τέλος, ας ψηφίσουμε μία πολιτική παράταξη όχι επειδή είναι η μόνη που γνωρίζουμε τις θέσεις της, αλλά γιατί ενσυνείδητα απορρίψαμε τις υπόλοιπες.

Την αρετή δεν την αποκτάς, την έχεις ήδη μέσα σου και απλώς πρέπει να βρεις τον τρόπο να τη βγάλεις. Με αυτό το σκεπτικό, ας γιορτάσουμε την δημοκρατία γιατί δεν είναι υποχρέωση, είναι προνόμιο.

Αλλαγές στην Παιδεία

Εφόσον το πολυαναμενόμενο νομοσχέδιο για την Παιδεία δεν έχει ανακοινωθεί ακόμα ενδεικτικά αναφέρονται παρακάτω οι γενικοί άξονες γύρω από τους οποίους θα κινούνται οι αλλαγές στην Ανώτατη Παιδεία όπως είχαν ανακοινωθεί από την κυβέρνηση στις 26/9/10.

1. Ο τρόπος εισαγωγής στα ΑΕΙ θα αλλάξει από το 2013-14 και οι φοιτητές θα εισάγονται σε ομοειδείς σχολές ή και σε πανεπιστήμια -όπως για παράδειγμα στο Πάντειο- αλλά όχι σε τμήματα.
2. Οι φοιτητές θα μπορούν να μετακινούνται από ένα πρόγραμμα σπουδών σε άλλο εάν επιθυμούν και η χρηματοδότηση θα «ακολουθεί» τον φοιτητή και όχι σχολή ή πανεπιστήμιο.
3. Εξετάσεις και εξεταστικές περιόδοι θα μειωθούν. Οι διαλέξεις στα αμφιθέατρα θα καταργηθούν και θα καταγράφονται οι παρουσίες και η απόδοση.
4. Τον οικονομικό έλεγχο των ΑΕΙ και τη διοίκηση θα έχει συμβούλιο -μάντζερ, οι οποίοι θα μπορούν να κάνουν ακόμη και προσλήψεις ξένων καθηγητών, να συνάπτουν συμφωνίες με τον ιδιωτικό τομέα και να προγραμματίζουν τη γενικότερη λειτουργία των ιδρυμάτων.
5. Θα ιδρυθεί Ανεξάρτητη Αρχή χρηματοδότησης των ΑΕΙ, ενώ θα γίνονται συμφωνίες με τράπεζες για φοιτητικά δάνεια.
6. Ιδρύματα, σχολές ή τμήματα θα συγχωνευθούν, θα καταργηθούν ή θα συνενωθούν με άλλα.

Δημοσιεύματα απάτη;

Πρόσφατα, ένα δημοσίευμα της Der Spiegel έγινε αιτία για νέες αναταράξεις στις αγορές και τον πολιτικό κόσμο. Σύμφωνα με αυτό ("Greece Considers Exit from Euro Zone" του Christian Reiermann, Der Spiegel 6/5/2011) η Ελλάδα σκέφτεται να αποχωρήσει από την Ευρωζώνη και για αυτό συγκαλείται έκτακτο μυστικό συμβούλιο στο Λουξεμβούργο στις 6/5.

Ο εκπρόσωπος του Ολι Ρεν, Αμαντέο Αλταφάζ, σχολίασε τα δημοσιεύματα του Spiegel ως "ψευδή" και "κακόβουλα" ενώ η Ελληνική πλευρά άργησε να διαψεύσει το δημοσίευμα (βράδυ Παρασκευής που τα χρηματιστήρια είχαν φυσικά κλείσει).

Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση του Eurogroup, στη συνάντηση συμμετείχαν οι υπουργοί οικονομικών της ευρωζώνης που συμμετέχουν στο G20, προκειμένου να συζητήσουν θέματα που αφορούν το G20 και επειδή η Ελλάδα ήταν αντικείμενο διεξοδικών συζητήσεων, κάλεσαν τον Έλληνα υπουργό οικονομικών, Γιώργο Παπακωνσταντίνου, ώστε να ανταλλάξουν απόψεις περί του θέματος της Ελληνικής κρίσης.

Η συνάντηση έχει προκαλέσει πολλά σχόλια από τον διεθνή και ευρωπαϊκό τύπο λόγω της μυστικότητας με την οποία πραγματοποιήθηκε αλλά και επειδή δεν υπάρχει σαφής αναφορά ως προς τον αντικείμενο των συζητήσεων με τον Έλληνα υπουργό.

Events

Φεστιβάλ Φωτογραφίας

Το Φωτογραφικό Τμήμα των Πολιτιστικών Ομάδων Φοιτητών Πανεπιστημίου Πατρών διοργανώνει στο Παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο, 13/5 - 22/5, φεστιβάλ φωτογραφίας στο οποίο θα συμμετάσχουν και άλλες ομάδες από όλη την Ελλάδα.

2^η Ποδηλατική βόλτα Πανεπιστημίου Πατρών

Το Γυμναστήριο του Πανεπιστημίου Πατρών σας προσκαλεί και φέτος να συμμετέχετε στη 2^η Ποδηλατική Βόλτα που διοργανώνει με κεντρικό σύνθημα «Πάμε με Ποδήλατο» και στόχο την προώθηση του ποδηλάτου στη καθημερινότητά μας, στη ζωή της πόλης μας και του Ιδρύματός μας. Η εκκίνηση έχει οριστεί στις 12:00, Κυριακή 15 Μαΐου 2011, στο κτίριο της Πρυτανείας. Για ορισμένο αριθμό μελών της Πανεπιστημιακής κοινότητας, που δεν διαθέτουν οι ίδιοι ποδήλατο, θα υπάρχει μέριμνα δανεισμού περιορισμένου αριθμού ποδηλάτων στα πλαίσια της εκδήλωσης.

Η διάθεση των ποδηλάτων αυτών θα γίνει από την γραμματεία της διοργάνωσης, μία ώρα πριν την έναρξη της βόλτας. Απαραίτητη η έγκαιρη δήλωση στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο για τον δανεισμό των έως και 20 ποδηλάτων.

"to jazz or not to jazz" ?

Από την Αγγελική Τουμπανάκη και τους Jazz Bastards

Πειραγμένα jazz standards και όχι μόνο! Η ύπαρξη crossover ήχων με πολυρυθμίες και αυτοσχεδιασμούς απαιτεί την δική σας funny-funky διάθεση !

Παρασκευή 13 Μαΐου στο Θέατρο Λιθογραφείων (Μαιζώνος 172B)

Ωρα: 22.00

Τιμή εισόδου: 10 ευρώ

Έκθεση ζωγραφικής με τίτλο "Στο αεράκι πάνω"

Η Γκαλερί Cube, παρουσιάζει την ατομική έκθεση ζωγραφικής, του Ηλία Παπανικολάου με τίτλο "Στ'αεράκι απάνω ...".

Διάρκεια έκθεσης: 12 Μαΐου – 11 Ιουνίου 2011.

Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα-Τετάρτη-Σάββατο 10.00 – 15.00.

Τρίτη-Πέμπτη-Παρασκευή 10.00 – 15.00 & 18.00 – 21.00

Οι Deep Purple στην Πάτρα

Το θρυλικό συγκρότημα έρχεται στη Πάτρα για μία μοναδική συναυλία συναντώντας το Βασίλη Παπακωσταντίνου προσφέροντας μια γνήσια rock βραδιά.

Πότε ; Σάββατο, 21/5 στις 8:30

Πού ; Παμπελοποννησιακό Στάδιο

Amy Winehouse-Moby

Η απόλυτη ντίβα της σύγχρονης μουσικής, Amy Winehouse και ο αγαπημένος του ελληνικού κοινού Moby, έρχονται το καλοκαίρι στην 7η διοργάνωση του φεστιβάλ Ejekt. Μαζί τους οι Vaccines.

Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου, 22/6

Τιμές εισιτηρίων: €50. Στα καταστήματα Public Αθήνας, στο Tickethouse και μέσω internet: www.ticketarena.gr

Theaters

Bedtime Stories

Μαύρη κωμωδία του Γιώργου Ηλιόπουλου, κείμενο σκληρό, προκλητικό, βίαια ποιητικό με γλώσσα κοφτερή και ταυτόχρονα τρυφερή και αληθινή. Παίζεται στη θεατρική σκηνή Πολυχώρου Πολιτείας, έναρξη 13-05-2011 στις 9:30 μμ.

Ξέρατε ότι....

-Ο όρος πολιτικός μηχανικός εισήχθη μετά τους πολέμους του Ναπολέοντα; Μέχρι τότε υπήρχαν μόνο οι μηχανικοί από το σώμα των μηχανικών του στρατού. Το σώμα αυτό υπήρξε εξαιρετικά δραστήριο και επιτυχές και γι' αυτό τον λόγο αποφασίστηκε να μεταφερθεί η τεχνογνωσία και η εμπειρία του στους κλασικούς ακαδημαϊκούς κύκλους. Οι μηχανικοί που αποφοιτούσαν από τα μη στρατιωτικά πανεπιστήμια ονομάστηκαν «πολιτικοί» μηχανικοί (αγγλιστί "civil engineer", από τον αγγλικό όρο civilization mechanics η οποία σημαίνει «μηχανικοί πολιτισμού»), ώστε να διακρίνονται από τους μηχανικούς του στρατού.

...-Η κατάρρευση των διδύμων πύργων δεν οφείλεται αποκλειστικά στη σύγκρουση των αεροπλάνων πάνω σε αυτούς; Η υπάρχουσα άποψη ότι οι υψηλές θερμοκρασίες που αναπτύχθηκαν λόγω της σύγκρουσης και μόνο αυτές επηρέασαν την αντοχή του χάλυβα φαίνεται ανεπαρκής. Τα κτίρια είχαν σχεδιαστεί να αντέχουν στατικά σε ακόμη πιο μεγάλες θερμοκρασίες από αυτές που προέκυψαν και προφανώς σε συγκρούσεις με αεροπλάνα. Σύμφωνα με άρθρα στο διαδίκτυο επικαλούμενα συλλογή στοιχείων, φαίνεται πως εκρηκτικοί μηχανισμοί τοποθετημένοι κάποιους ορόφους χαμηλότερα έκοψαν τις κολόνες των κτιρίων λίγο μετά την σύγκρουση, με αποτέλεσμα την κατέρρευση. Οι απόψεις δίστανται.

Σύγχρονες Αρένες

Του Χρήστου Γιάννου

Φτάσαμε αισίως στα τέλη μιας ακόμη ποδοσφαιρικής χρονιάς... Η διαφορά με πέρυσι ήταν ότι όλα φέτος ήταν λιγάκι πιο έντονα.. Λιγάκι πιο κραυγαλέα...

Δεν θα ασχοληθώ με καμιά ομάδα... Δεν με ενδιαφέρουν μεμονωμένα περιστατικά.. Με ενδιαφέρει το σύνολο των γεγονότων που συνέβησαν στα ελληνικά γήπεδα την χρονιά που πέρασε, και τον αντίκτυπο που θα έπρεπε να έχουν στην κοινωνία μας...

Σκεφθείτε λίγο τα μεγάλα γήπεδα...Τον κόσμο να φωνάζει και να ωρύεται, κρεμάμενος απ' τα κάγκελα, γιουχάροντας τον αντίπαλο.. Πάμε πίσω τώρα.. Στην αρχαία Ρώμη, στο Κολοσσαίο... Και πάλι, η μάζα να φωνάζει και να διψάει για αίμα... Εύκολο πράγμα το συμπέρασμα, ε; Τα σύγχρονα γήπεδα σαν άλλες αρένες ικανοποιούν τις απαιτήσεις του καταπιεσμένου λαού απ' τους πρώην και νυν αυτοκράτορες, για βία και θέαμα...

Δύσκολη η ελληνική πραγματικότητα την δεδομένη στιγμή.. Σφίγγει το ζωνάρι, αλλά οι έχοντες παραμένουν ανέπαφοι... Κόβουν απ' την μία, κόβουν απ' την άλλη.. Δεν μπορεί...! Αυτή η συσσωρευμένη οργή κάπου πρέπει να ξεσπάσει... Και φυσικά, η τελειότερη λύση είναι τα γήπεδα.. Θέλουν και τους αφήνουν να τα σπάνε... Είναι αδύνατο να μην μπορούν να τους ελέγξουν, αλλά όπως λέει και η παροιμία, μη χειρόν, βέλτιστο. Για φανταστείτε η συσσωρευμένη οργή να ξέσπαγε στους δρόμους της Αθήνας; Οι συνέπειες θα ήταν πολύ πολύ χειρότερες..

Αφού κλείσαμε, λοιπόν, το θέμα της βίας ας πάμε τώρα στο πιο ροκ μέρος... Στα λεφτά...

Ως γνωστόν, τα πάντα γίνονται για το χρήμα... Δεν θα μπορούσε να μείνει απ' έξω, λοιπόν, ο χώρος του ποδοσφαίρου όταν τζογάρουν στην χρεωκοπία μια χώρας... Σωστά;

Στήνεις ένα παιχνιδάκι στην Ελλάδα; Βγάζεις εκατομμύρια στην Αγγλία... Να άλλη μία πλευρά της παγκοσμιοποίησης...

Ποιός μπορεί μετά να μου μιλήσει για ευγενή άμιλλα, για αξίες και ιδανικά στα αθλήματα; Δεν υπάρχουν όλα αυτά... Κανείς ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε... Και ένας να υπήρξε, τον αφομοίωσε το σύστημα.. Τον έκανε μέρος του.

Αιώνες τώρα, η κοινή γνώμη αποπροσανατολιζόταν με άρτο και θεάματα ... Κόψανε τον άρτο. Ο λαός θα σωπάσει μόνο με θέαμα;

Κείμενα για την πανίδα του Πολ/χνείου, ιδέες για νέα φαγώσιμα στο κυλικείο και οτιδήποτε άλλο σκέφτεστε.

Οι απόψεις σας ανεβαίνουν. Να μας τις στείλετε!

Μην ξεχνάτε όποιος θέλει γράφει. Ούτως ή άλλως δική μας είναι η εφημερίδα. Διαβάστε τις συμβουλές και τους κανόνες για τα κείμενα, πάρτε το πληκτρολόγιο και ξεκινήστε.

Είναι μία προσπάθεια που θα πετύχει μόνο με εσάς!